

עד:

הדר פרק ששי עירובין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) לעיל ע"ג. (ב) לעיל ע"ג. (ג) לעיל ע"ג.
(ד) לעיל ע"ג. (ה) לעיל ע"ג. (ו) לעיל ע"ג.
(ז) לעיל ע"ג. (ח) לעיל ע"ג. (ט) לעיל ע"ג.
(י) לעיל ע"ג. (יא) לעיל ע"ג. (יב) לעיל ע"ג.
(יג) לעיל ע"ג. (יד) לעיל ע"ג. (טו) לעיל ע"ג.
(טז) לעיל ע"ג. (יז) לעיל ע"ג. (יח) לעיל ע"ג.
(יט) לעיל ע"ג. (כ) לעיל ע"ג. (כא) לעיל ע"ג.
(כב) לעיל ע"ג. (כג) לעיל ע"ג. (כד) לעיל ע"ג.
(כה) לעיל ע"ג. (כו) לעיל ע"ג. (כז) לעיל ע"ג.
(כח) לעיל ע"ג. (כט) לעיל ע"ג. (ל) לעיל ע"ג.

הנהרות הב"ח

(א) תיב"ד דיה מבני יב"ד
(ב) תיב"ד דיה מבני יב"ד
(ג) ד"ה דיה דהא חזקה וכו'
(ד) תיב"ד דיה דהא חזקה וכו'
(ה) תיב"ד דיה דהא חזקה וכו'
(ו) תיב"ד דיה דהא חזקה וכו'
(ז) תיב"ד דיה דהא חזקה וכו'
(ח) תיב"ד דיה דהא חזקה וכו'
(ט) תיב"ד דיה דהא חזקה וכו'
(י) תיב"ד דיה דהא חזקה וכו'

מוסף רש"י

מקום פיהא. סוף אהל
שם יציל ע"ג. עד שיהו
בתיב"ד וחיצרות פתוחין
לתיב"ד. שני תיב"ד פתוחים
לשתי חצרות. שנים לל
מלך. ושתי חצרות פתוחות
למלך. ונחנה פיה ויעיל
עד ע"ג דיה דתב"ד שאל
בתיב"ד פתוחין אלף לחצרות.
וכל חצר החיצון חשבים
וכתשה חזק אלף לפי
הכותב. אלף שחמיר הכית
מוקפה או רחבה קרי לה
יע"ג. ה'.

אסא רב ענן. לאחר מות שמואל: שדיה. הפיל הלחי: נשדייה מן.
ישליכנו ממנו ומשום דלא היה ביה אלא בית וחרב אסר עליה כרב:
וההוא חונא סוה כו'. וההוא מביאה לכי שרף ליה שמואל לחונא הוה
אכיל נהמא צביימיה שהיה לו במקום אחר: ואפי' ביום בני כנישתא.
דוהו פתוח לכהוא מביאה והשתא

כי שדייה רב ענן לא היה חונא בית
כההוא כי כנישתא: ואיכא כר איבי
סכר. דשמואל לאו משום חונא שרייה
דמקום פיהא גורס והא לא הוה אכיל
בני כנישתא: ושמואל לטעמיה דאמר
מקום לינה גורס. והוה להו שתי
חצירות: יזיד אחד נכרי ויזידו א'
ישאל. ומבני צביימיה: אין מערבין
דרך חלונות להסיר דרך פתחים
למבוי. אס' יש בני ישראל אלף ביתו
של ישראל זה פתוחות לרשות הרבים
ולא למבוי וחלונות צביימיה אין

מערבין זה עם זה דרך חלונותיהם להוציא כליהם למבוי דרך פתחו
של זה שפתחו למבוי וטעמיה מפרש לקמיה: א"ר אשילו חצר.
ישראל ונכרי דרין בה ובמי ישראל אלף ביתו של ישראל זה פתוחות
לרה"ר ולא נחצר שאסור לערב דרך חלונות להוציא כליהם דרך
ביתו של זה לחצר. להכי נקט חלונות דרך בני אדם לעשות
פתחים גדולים מבית לבית: דאי לא אמר. אף נחצר מאי
מיסק אדעתיה לישתמי חצר ממבוי: בתים וחצירות פתוחים
לסוכו. והכא חדא חצר הוא דפתחה ליה לדירת נכרי לאו שמה
דירה. וכ"ת תרתי ל"ל הא אמרה רב לעיל אין המבוי נחיר כו':
הוה

מבוי צידו אחד נכרי. פי' בתים (ב) וחצירות ויזידו א' ישראל בית
חלונות כו' ולכאוף מסיק
נכרי וקאמר אס' יש בני
לרשות הרבים ולא למבוי
אחא רב ענן שדיה אמר מבואה דדיירנא
ביה ואתינא משמיה דמר שמואל יתי רב
ענן בר רב נישדייה מן שמע מינה לא קיבלה
מינה לעולם אימא לך קיבלה מינה והכא
חונא הוא דהוה אכיל נהמא בביתיה ואתי
ביית בני כנישתא ואיכא בר אידי סבר
מקום פיהא גורס: ושמואל לטעמיה דאמר
מקום לינה גורס: יאמר רב יהודה אמר
רב מבוי שצידו אחד עובר כוכבים וצידו
אחד ישראל אין מערבין אותו דרך חלונות
להתירו דרך פתחים למבוי א"ל אביי לרב
יוסף אמר רב אפילו בחצר אמר ליה: אין
דב משום דקסבר אין מבוי יתיר בלחי
וקורה עד שיהו בתים וחצירות פתוחין
לתוכו ותרתי למה לי צריכא דאי מההיא
הוה

מבוי שצידו אחד נכרי. פי' בתים (ב) וחצירות ויזידו א' ישראל בית
חלונות כו' ולכאוף מסיק
נכרי וקאמר אס' יש בני
לרשות הרבים ולא למבוי

אחא רב ענן שדיה אמר מבואה דדיירנא
ביה ואתינא משמיה דמר שמואל יתי רב
ענן בר רב נישדייה מן שמע מינה לא קיבלה
מינה לעולם אימא לך קיבלה מינה והכא
חונא הוא דהוה אכיל נהמא בביתיה ואתי
ביית בני כנישתא ואיכא בר אידי סבר
מקום פיהא גורס: ושמואל לטעמיה דאמר
מקום לינה גורס: יאמר רב יהודה אמר
רב מבוי שצידו אחד עובר כוכבים וצידו
אחד ישראל אין מערבין אותו דרך חלונות
להתירו דרך פתחים למבוי א"ל אביי לרב
יוסף אמר רב אפילו בחצר אמר ליה: אין
דב משום דקסבר אין מבוי יתיר בלחי
וקורה עד שיהו בתים וחצירות פתוחין
לתוכו ותרתי למה לי צריכא דאי מההיא
הוה

מערבין זה עם זה דרך חלונותיהם להוציא כליהם למבוי דרך פתחו
של זה שפתחו למבוי וטעמיה מפרש לקמיה: א"ר אשילו חצר.
ישראל ונכרי דרין בה ובמי ישראל אלף ביתו של ישראל זה פתוחות
לרה"ר ולא נחצר שאסור לערב דרך חלונות להוציא כליהם דרך
ביתו של זה לחצר. להכי נקט חלונות דרך בני אדם לעשות
פתחים גדולים מבית לבית: דאי לא אמר. אף נחצר מאי
מיסק אדעתיה לישתמי חצר ממבוי: בתים וחצירות פתוחים
לסוכו. והכא חדא חצר הוא דפתחה ליה לדירת נכרי לאו שמה
דירה. וכ"ת תרתי ל"ל הא אמרה רב לעיל אין המבוי נחיר כו':
הוה

מערבין זה עם זה דרך חלונותיהם להוציא כליהם למבוי דרך פתחו
של זה שפתחו למבוי וטעמיה מפרש לקמיה: א"ר אשילו חצר.
ישראל ונכרי דרין בה ובמי ישראל אלף ביתו של ישראל זה פתוחות
לרה"ר ולא נחצר שאסור לערב דרך חלונות להוציא כליהם דרך
ביתו של זה לחצר. להכי נקט חלונות דרך בני אדם לעשות
פתחים גדולים מבית לבית: דאי לא אמר. אף נחצר מאי
מיסק אדעתיה לישתמי חצר ממבוי: בתים וחצירות פתוחים
לסוכו. והכא חדא חצר הוא דפתחה ליה לדירת נכרי לאו שמה
דירה. וכ"ת תרתי ל"ל הא אמרה רב לעיל אין המבוי נחיר כו':
הוה

(א) נכרי יתחם פתחו לדר רה"ר ויעשה פתחו לדר מבוי וזידו אחד נקט לרבותא דאפי' שרוב המבוי מסיק
צביימיה וכ"ש אס' שניהם בלד א' זה אלף זה ה"א טעמיה דרב כו' והוה מפרשי הכי יצידו א' נכרי שכל חצירות
שנמנו מלד אחד נכרים ומלד אחד ישראלים יש בין כל חצירות של ישראל חלונות פתוחות מזו לזו וקאמר דאין
מערבין יחד דרך חלונות כדי להכניס ולהוציא מתחצרותיהן דרך פתח למבוי דלחזו עירוב לא מביעא
דאיתו מתיר להן אלף גס המבוי עלמנו שהיה מותר לעלטל בו אס' לא עירבו שהשא עירבו אין מטלטלין בו אלא
למבוי לא יועילו לחושבם פתוחות למבוי אלא כפתח גמור וצמדודא קמא פ"ד צענן אחר מבוי שצידו אחד נכרי כו'
אפי' פתוחות זו לזו ולדא כפי' דלעיל ואין פירושו זה כשיטה שפי' לעיל גבי מילתיה דרב ופירושו דלעיל פירש צמדודא בנחא:
הוה